

РЕШЕНИЕ

№ 3693

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2887** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 11800/24.03.2023 г. по описа на Административен съд София - град на В. В. Б., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. С. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], е.т 3, п.к. 1606, e-mail: [\[електронна поща\]](#) срещу Решение № 209 от 12.01.2023 г., постановено по НАХД № 5248/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 18-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 78/2019 от 12.08.2019 г., издадено от Н. Б. - заместник-директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, с което на касатора за нарушение, осъществяващо състава на чл. 126, ал. 1 от ЗАДС, е наложено административно наказание глоба в размер на 12364,44 лева (на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС), като е постановено и отнемане в полза на държавата. Оспореното съдебно решение е постановено и при повторно разглеждане, след като делото е върнато с указания, изложени в Решение № 2459 от 14.04.2022 г., постановено по КНАХД № 231 по описа на Административен съд София –град.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Посочва, че неправилно съдът е потвърдил изцяло НП, при положение, че същото е обжалвано само частта, с която е

наложена глоба от 12 264, 44 лв. Твърди се, че районният съд е пренебрегнал част от писмените документи по преписката и в частност не е взел предвид обстоятелството, че процесното гориво не е собственост на наказаното лице, а други доказателства са обсъдени едностранно и субективно. Оспорват се изводите на съда за доказана вина под формата на пряк умисъл. Счита, че НП е издадено в разрез с разпоредбата на чл. 53 и чл. 54 от ЗАНН. Навеждат се твърдения за нарушено право на защита на санкционираното лице. Твърди, че въззивният състав не се е произнесъл по всички наведени в жалбата оплаквания. Изтъква, че наказващият орган не е доказал категорично правилността на тарифното класиране на стоката, което е довело до неправилно определен размер на глобата, както и че извършването на нарушението е останало недоказано. Твърди се, че НП е издадено при неправилна фактическа обстановка и неправилна квалификация на твърдяното нарушение. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., който поддържа касационната жалба. Не се претендират разноски.

Ответникът по касация – Заместник – директор на Териториална дирекция „Митници“ – С. се представлява от юрк. В., който оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди решението на районния съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представен е още писмен отговор на касационна жалба, в който се излагат подробни съображения за правилност на въззивното решение.

Представителят на Софийска градска – прокурор М. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

От фактическа страна съдът е препратил към описаната в НП фактическа обстановка, с изрично уточнение, че съответната гаражна клетка № 15 е била ползвана към процесната дата от В. Б., а не просто същият само да е имал ключ от помещението и достъп до него в случай на нужда по силата на уговорка с ползвателя му), респективно – че именно той е съхранявал към процесна дата намереното там нефтено масло. За да приеме последното, районният съд е посочил, че не кредитира обясненията, дадени с възражението по процесния АУАН, както и че същите не намират упора в разпитания по делото св. И. Х..

Настоящата касационна инстанция не споделя изводите на районния съд, че при постановяване на въззивното решение е достатъчно препращане към фактическата обстановка, изложена в НП, доколкото няма забрана за подобно препращане в релевантната нормативна уредба. Ако е допустимо такова препращане, както сочи районният съд, то и административно-наказващият орган би могъл да се позовава на установените с акта факти. Съгласно установената съдебна практика обаче такова препращане е недопустимо с оглед на това, че за нарушителя следва да бъде ясно в извършването на какво противоправно деяние е обвинен и въз основа на какви

доказателства. Освен това липсата на фактически установявания в съдебния акт препятства проверката от касационната инстанция на законосъобразността и обосноваването на изводите на районния съд. Това е така, тъй като на основание чл. 220 от АПК касационната инстанция извършва контрол единствено по прилагане на закона, като е установена забрана в посочената норма за фактически установявания. Поради това касационната инстанция е препятствана да разгледа въпроса за административно-наказателната отговорност на нарушителя по същество въз основа на конкретни, възприети от районния съд факти, а освен това е недопустимо да постанови акт, в който за пръв път да обсъди обстоятелствата, включени в предмета на доказване, и да установи фактическа обстановка по делото.

С оглед разпоредбата на чл. 227 АПК и частност забраната за повторно връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд, настоящата касационна инстанция следва да изложи дължимата фактическа обстановка в настоящото съдебно решение, а именно:

На 27.12.2018 г., в. [населено място], на основание чл. 102 ЗАДС, служители на митница Столична, отдел „Митническо разузнаване и разследване“ (М.) при Агенция „Митници“, са извършили проверка на адрес: [населено място],[жк], [улица], паркинг на Съюз на българските автомобилисти (С.)- учебно технически център (У.), при което е установено, че в непосредствена близост до този адрес са паркирани два товарни автомобили (микробуси), а до тях са се намирали множество номерирани гаражни клетки.

В шофьорската кабина на единия микробус марка „И.“, модел „Д.“ рег. [рег.номер на МПС] , проверяващият екип е установяват лице, на което се легитимират със служебни карти и поискват от същия да им представи документ за самоличност, регистрационен талон и след което да отвори товарното помещение на въпросния микробус. Установено е, че провереното лице е В. В. Б.. Освен лична карта, същият представя свидетелство за регистрация на МПС - част 2, от което е установено, че гореописаният товарен автомобил с ДК [рег.номер на МПС] е собственост на „Дива Каре БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. На място служителите на Агенция „Митници“ пристъпват към физическа проверка на превозното средство (МПС с ДК [рег.номер на МПС]), при което в товарното помещение на същото са открити два пластмасови съда тип „куб“, всеки с вместимост от 1000 литра, пълни с течност с мирис на дизелово гориво, като общото количество в двата съда, констатирано от митническите служители е 2000 литра.

След направен обход на територията на паркинга на С.-У., пред две от гаражните клетки номерирани с № 14 и № 15, и заключени с катинар, митническите служители констатиран видими следи от разлята течност с мирис на дизелово гориво. Проверяващите са запитали В. Б. дали стопанисва въпросните два гаража, като същият им заяви, че ги използва, като има договор за наем за гаражна клетка № 14, а гаражна клетка № 15 била неизползваема, но той я стопанисвал и ползвал без договор за наем.

Впоследствие при извършената проверка на гаражна клетка № 14, е констатирано наличието на 1 бр. пластмасов съд тип „куб“ с вместимост 1000 литра, който е съдържал жълта течност с мирис на дизелово гориво, до трайното фабрично оразмерение поставено от производителя показващо 570 литра. В гаражна клетка № 15, е установено наличието на 6 бр. пластмасови съда тип „куб“, всеки с вместимост 1000 литра, пълни с жълта течност с мирис на дизелово гориво до трайното фабрично

оразмерение поставено от производителя показващо 1000 литра или общото констатирано количество е било 6000 литра.

Служителите на Агенция „Митници“ са изискали от В. Б. документи за откритата течност в гаражна клетка № 14 и в гаражна клетка № 15, които да удостоверят заплащането, обезпечаването или начисляването на дължимия акциз, като същият им е заявил, че не притежава такива, а също така посочва, че въпросната течност представлява дизелово гориво.

Вследствие на така установеното в хода на проверката, а именно - общо 9570 литра количество течност с мирис на дизелово гориво установено в гаражни клетки № 14 и № 15, както и в двата товарни автомобила. Резултатът от проверката и извършените действия от митническите служители са отразени в Протокол за извършена проверка № 18BG5800A046196/27.12.2018г. по описа на митница Столична.

На основание чл. 41 от ЗАНН и чл. 107а от ЗАДС, с цел обезпечаване на откритата течност до получаване на резултат от лабораторния анализ, стоките са иззети с Опис на иззетите акцизни стоки № 18BG5800A046196/27.12.2018г., представляващ неразделна част от посочения по-горе протокол, като впоследствие, посочените по-горе общо 10 броя пластмасови съда, тип „куб“, обезпечени с митнически пломби са приети съхранение в склада за енергийни продукти на митница Столична, находящ се в [населено място], [улица] с Приемо-предавателен протокол № 55 от 27.12.2018 г. На 04.02.2019 г. в деловодната система на Агенция „Митници“, с рег. № 32-36274/04.02.2019г. са получени митнически лабораторни експертизи, от които се установява, че количеството течност е нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежко масло“ – газьол, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0.001%, с код по КН 2710 19 46 и 8570 /осем хиляди петстотин и седемдесет/ литра нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните /парафино-нафтеновите/ съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за отговарящо на изискванията за „тежко масло“–газьол, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0.001%, с код по КН 2710 19 43.

За така установеното е съставен АУАН № 64/16.03.2019г. срещу В. В. Б. за нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС. Актът е връчен лично на В. В. Б., в деня на съставянето му - на дата 16.03.2019 г. Депозирани са възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС на Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 12 364, 44 лева и е постановено отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението: 1000 литра нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежко масло“ – газьол, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0.001%, с код по КН 2710 19 46 и 8570 /осем хиляди петстотин и седемдесет/ литра нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните /парафино-нафтеновите/ съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за отговарящо на изискванията за „тежко масло“ – газьол, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0.001%, с код по КН 2710 19 43.

За да потвърди НП, СРС е приел от правна страна, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват самостоятелно основание за отмяна на постановлението – издадени са от компетентни органи в кръга на правомощията им и съдържат изискуемите от закона задължителни

реквизити. Прието е, че правилно АНО е субсумирал извършеното като нарушение на чл. 126, ал. 1 от ЗАДС, извършено под форма на вината – пряк умисъл. Съдът е достигнал до извод, че при ангажиране отговорност на извършителя не са допуснати нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Прието е още, че процесните митнически проби са взети по начин, който не опорочава административно-наказателното производство. Изложени са мотиви, че за осъществяване състава по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС не е необходимо нарушителят да е собственик на стоката, а е достатъчно да бъде доказано държането ѝ – да осъществява фактическа власт.

Решението на районния съд е правилно като краен резултат.

Въпреки препращането към фактическата обстановка в НП, настоящият съдебен състав счита, че районният съд в мотивите си е извършил подробен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства – коментирани са както приложените писмени доказателства, така свидетелските показания, както и кои са кредитрат и кои не, а съдът се произнесъл по наведените в жалбата оплаквания.

Настоящата касационна инстанция не констатира съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на НП, а оплакванията в касационната жалба в тази насока са изцяло неоснователни. Наказателното постановление е издадено от компетентния за това орган, в кръга на неговата компетентност, на основание чл. 128, ал.2 ЗАДС и чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и въз основа на ЗАМ-43/32-8734/07.01.2019г. на директора на Агенция „Митници“. Съставен е акт за установяване на административно нарушение, който формално отговаря на изискванията на чл. 42 ЗАНН. В инструктивния срок е следвало произнасяне на административно наказващия орган по въпроса за реализиране на административно наказателната отговорност. Издаденото наказателно постановление е съобразено с изискванията за минимално съдържимото по смисъла на чл. 57 ЗАНН. Формулирано е административно обвинение, което съдържа лимитивно очертан кръг от факти, а също така и посочването на конкретно нарушената правна норма – тази по чл.126 ЗАДС е идентично, както в съставения АУАН, така и в наказателното постановление.

По силата на чл. 126 ЗАДС лице, което произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лева, а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лева.

По делото е безспорно установено, че Б. е държал акцизните стоки. Видно от писмените документи, както и дадените свидетелски показания, на 27.12.2018г., в [населено място],[жк], [улица], паркинг на Съюз на българските автомобилисти (С.) - учебно технически център (У.) служители на Агенция „Митници“ установяват два товарни автомобила, както следва: товарен автомобил марка „И.“, модел „Д.“ с ДК [рег.номер на МПС] , в който са открити 2 (два) пластмасови съда, тип „куб“, с вместимост 1000 литра, съдържащи 2 (две хиляди) литра тежки масла – газьол и товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“ ДК [рег.номер на МПС] в който е открит 1 (един) пластмасов съда, тип „куб“, с вместимост 1000 литра, съдържащ 1

(хиляди) литра тежки масла - газьол.

Установено е обстоятелството, че са налице акцизни стоки - енергийни продукти, както следва:

- 1000 (хиляда) литра нефтопродукт - нефтено масло, в което преобладават неароматните (парафино - нафтеновите) съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газьол“ с тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,001%, но непревишаващо 0,002%, с код по КН 2710 19 46

- 8570 (осем хиляди петстотин и седемдесет) литра, нефтопродукт - нефтено масло, в което преобладават неароматните (парафино - нафтеновите) съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газьол“ с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001%, с код по КН 2710 19 43.

Този факт се извежда от извършената експертизите на стоките, предмет на нарушението, като от всеки съд, съгласно Наредба 3 от 18.04.2006 г. на министъра на финансите, са взети 4 проби по 1 (един) литър и две от тях са изпратени в Централна митническа лаборатория (ЦМЛ) за анализ, една е предоставена на В. Б., и една е на съхранение в Агенция „Митници“, като контролна, съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата. Вземането на пробите е извършено в присъствието на жалбоподателя, изготвени са протоколи, подписани от последния, без възражения и със Заявки за лабораторен анализ са изпратени в Централна митническа лаборатория за извършване на лабораторно изследване.

Съгласно резултатите от М. № 05_02.01.2019/04.02.2019г., касаеща взетата с Протокол за вземане на проба № 979/27.12.2018г., проба от пластмасов съд обозначен с „№ 5“, установен в гаражна клетка № 15, химичният състав на продуктите представлява нефтопродукт - нефтено масло, в което преобладават неароматните (парафино - нафтеновите) съставки, несъдържащо „биодизел“, отговарящо на изискванията за „тежки масла“ - „газьол“ с тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,001 %, но непревишаващо 0,002 %.

На основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележ към глава 27, допълнителна забележка 2, букви г) и д) към глава 27 от КН и текста позиция 2710 „Нефтени масла или масла от битуминозни минерали, различни суровите...“, с оглед тегловно съдържание на сяра, превишаващо 0,001%, н непревишаващо 0,002%, класирането на стоката, с описаните по - горе характеристики и състав се извършва в код 2710 19 46 на КН.

По смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗАДС, продуктите с код по КН 2710 са енергийни продукти, като съгласно чл. 2, т. 3 от ЗАДС подлежат на облагане с акциз и са акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС.

Държането като изпълнително деяние е трайно състояние на фактическата власт упражнявана върху определена вещ. Последното е осъществено независимо от собствеността, предназначението, пазенето или начина на съхраняване на вещите. За да е на лице държане не е необходимо да е на лице физическо съприкосновение на дееца с тях, а е достатъчно, както е установено и в конкретния случай, да има необезпокоявана възможност за достъп до вещите, за надзор над тях и за разпореждане е тези вещи.

В конкретния случай видно от всички събрани доказателства, В. Б. е осъществявал държането върху акцизните стоки, както в товарните автомобили, така и в гаражните клетки, тъй като той единствено е разполагал

с ключове за гаражните клетки и той е предоставил достъпа на митническите служители, така както го е направил и по отношение на превозните средства. По делото е безспорно установено - „държане“ - едно от изброените алтернативно изпълнителни деяние в хипотезата на чл. 126, ал. 1 от ЗАДС. Последното безспорно се потвърждава и от даденото в хода на процесната проверка писмено обяснение от 27.12.2018 г. от В. Б., който заявява, че намереното гориво в двата товарни автомобили е негово, а гаражна клетка № 14 и гаражна клетка № 15 се ползват от него без договор.

Наред с горното, следва да бъде отбелязано, че правната уредба регулирана от ЗАДС въвежда конкретни задължения за всяко лице държащо акцизна стока да разполага с данъчни документи по смисъла на чл. 84, ал. 1 от ЗАДС. В разпоредбата на чл. 84, ал. 6, т. 7 от ЗАДС, законодателят е въвел изискване в данъчния документ изрично да е посочено името на получателя на стоката, от което се правят следните изводи, а именно че от една страна всяко лице може да разполага с документ, който да удостоверява плащане, начисляване. или обезпечаване на дължимия акциз, а от друга страна не е задължително субекта на нарушението по чл. 126. ал. 1 от ЗАДС да има правомощия да начислява акциза, тъй като е предвидена правна възможност всички лица да разполагат със законоустановения документ в качеството им на получател.

На следващо място, от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че митническите органи са спазили реда за вземане на проби, разписан и в Наредба № 3 от 18 април 2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки. Същите са опаковани, маркирани с етикети и запечатани, съставени са протоколи по за вземане на пробите и същите са изпратени в компетентната митническа лаборатория. Вземането на пробите е извършено в присъствието на жалбоподателя, изготвени са протоколи, подписани от последния, без възражения и със Заявки за лабораторен анализ са изпратени в Централна митническа лаборатория за извършване на лабораторно изследване. Наведените от касатора оплаквания в тази насока са неоснователни.

Касаторът оспорва наличието на доказана вина досежно извършеното нарушение, което настоящият състав намира за неоснователно. От субективна страна отношението на нарушителя към извършеното нарушение се извежда от дадените в хода на проверката писмени обяснения, както и тези дадени след съставянето на АУАН, в които В. Б. посочва от намерените в товарните помещения на автомобилите пластмасови съда, съдържащи гориво са негови, а гаражна клетка № 14 е ползвал с договор и горивото в нея също е негово, а клетка № 15 е ползвал без договор последните 2 (две) седмици и е знаел, че в тях има гориво. Той изрично посочва, че не разполага с документи на за установените акцизни стоки. Тези обстоятелства категорично обосновават извод за наличието на умишъл – налице е знание относно това какво има в товарните автомобили и в гаражните клетки и че за същите не разполага с документи

Разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, предвиждаща както административно наказание „имуществена санкция“ за юридическите лица и ЕТ, така и административно наказание "глоба" за физическите лица, е отговорност по

този текст да носят всички административнонаказателни лица независимо от наличието или не на регистрация по реда на ЗАДС. Настоящата инстанция констатира, че при определяне на административното наказание, административнонаказващият орган, съгласно разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, е преценил тежестта на осъщественото нарушение, причините за неговото извършване, както и всички други относими към конкретния случай смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, като взе предвид степента на засегнатите обществени отношения, засилената административно-наказателна отговорност за нарушението по ЗАДС както и подбудите и отношението на дееца към извършеното деяние и правилно е наложил глоба в размер на двойния размер на дължимия акциз, съгласно чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, а именно - 12 364,44 лв. Размерът е правилно определен, доколкото видно от Писмо № 32- 218002/25.07.2019г. дължимия акциз е в размер на 6 182,22 лв. Наред с това, законосъобразно на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС са отнети в полза на държавата стоките, предмет на нарушението. Според посочената разпоредба в случаите на нарушение по и чл. 126, ал. 1 и 2 стоките - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата, независимо от това чия собственост са.

Настоящата касационна инстанция счита, че не са налице и основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. В случая се касае за значително количество гориво, като извършеното нарушение е накърнило обществените отношения, касаещи съхранението на акцизни стоки, които винаги са свързани със засилен контрол, поради което не може да се приеме наличието на маловажен случай.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 78/2019 от 12.08.2019 г., издадено от Н. Б. - заместник-директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, с което на касатора за нарушение, осъществяващо състава на чл. 126, ал. 1 от ЗАДС, е наложено административно наказание глоба в размер на 12364,44 лева (на основание чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС) и са отнети в полза на държавата 3570 /три хиляди петстотин и седемдесет/ литра нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните /парафино-нафтените/ съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за отговарящо на изискванията за „тежко масло“–газъл, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0.001%.

В останалата част наказателното постановление не е обжалвано, което изрично е уточнено от жалбоподателя. Произнасянето в решението, в частта, с която са отнети нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните /парафино-нафтените/ съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за отговарящо на изискванията за „тежко масло“–газъл, с тегловно съдържание на сяра непревишаващо 0.001% на стойността над 3570 литра следва да бъде обезсилено като недопустимо.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XI

касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 209 от 12.01.2023 г., постановено по НАХД № 5248/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-и състав **В ЧАСТТА**, с която е потвърденото Наказателно постановление № 78/2019 от 12.08.2019 г., издадено от Н. Б. - заместник-директор на ТД Югозападна към Агенция „Митници“, с което на В. В. Б., ЕГН: [ЕГН] е постановено и отнемане в полза на държавата нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните /парафино-нафтените/ съставки, несъдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за отговарящо на изискванията за „тежко масло“–газъл, с тегловно съдържание на сярна непревишаващо 0.001% **за стойността над 3570 литра.**

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 209 от 12.01.2023 г., постановено по НАХД № 5248/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-и състав **в останалата му част.**

ОСЪЖДА В. В. Б.,[ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.